

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:	3.Kf.700.109/2026/4.
A felperes:	felperes (felperes címe)
A felperes képviselője:	Független Rendőr Szakszervezet (felperesi képviselő címe; eljáró képviselő: dr. Oláh Tamás kamarai jogtanácsos)
Az alperes:	Vármegyei Rendőr-főkapitányság (alperes címe)
Az alperes képviselője:	dr. Tompa Tamás kamarai jogtanácsos
A per tárgya:	illetményrel kapcsolatos közszolgálati jogviszonyból származó per
A fellebbezést benyújtó fél:	alperes (9. sorszám alatt)
A fellebbezéssel támadott határozat:	Győri Törvényszék 6.K.700.882/2025/8. számú ítélete

Ítélet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 40.500 (negyvenezer-öttszáz) forint másodfokú perköltséget.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes a 2022. szeptember 1. és 2024. május 31. közötti időszakban (a továbbiakban: peresített időszak) a települési Rendőrkapitányság állományában körzeti megbízotti beosztásban teljesített szolgálatot. A körzeti megbízotti beosztásához nem tartozóan rendszeresen látott el a körzeti megbízotti működési körzetén, akár a körzeti

megbízotti csoport működési körzetén kívül beosztásába nem tartozó feladatokat (járőri feladatok, járőrszolgálat, átkísérések, kísézőőri beosztás egyes feladatai, TIK ügyeleti küldések, rendezvénybiztosítás stb.); melyekért ellentételezésben nem részesült. Az e tárgyban előterjesztett szolgálati panaszát az alperes vezetője a határozatszám számú határozatával megalapozatlanság miatt elutasította.

A felperes keresete

[2] A felperes keresetében a peresített időszakra bruttó 811.650 forint megbízási díj és törvényes késedelmi kamata megfizetésére kérte kötelezni az alperest. A megbízási díj mértékét a rendvédelmi illetményalap 100%-ban határozta meg, keresete jogalapjaként a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. tv. (a továbbiakban: Hszt.) 71. § (1) bekezdés c) pontját és (5) bekezdését jelölte meg.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[3] Az elsőfokú bíróság kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 811.650 forint megbízási díjat és annak késedelmi kamatát. Érvelése szerint a peres felek között a perben részben nem volt vitatott, hogy a felperes a perbeli időszakban működési körzetén, azaz illetékességi területén kívüli rendőri intézkedéseket látott el. E körben a járőri feladatokat, járőrszolgálatot, TIK ügyeleti küldéseket, elővezetéseket, átkíséréseket, kísézőőri beosztás feladatait, rendezvénybiztosítást jelölt meg. Az alperes a működési körzetén kívüli TIK küldésekre történt intézkedést nem vitatta, álláspontja szerint azonban ezen szolgálat ellátására nem rendszeresen, hanem eseti jelleggel és nem többletfeladatként, hanem a rendes szolgálaton belül került sor. A felperes által a többletfeladatok alátámasztására csatolt kimutatás adattartalmát az alperes által előadottak érdemben nem cáfolták. E körben az a körülmény sem bír jelentőséggel, hogy a felperes munkaokmányai teljeskörűen nem tartalmazzák ezen feladatokat, mivel azok naprakész és valóságnak megfelelő teljeskörű vezetése – a perbeli adatokra is figyelemmel – nem igazolt. Ezen munkaokmányok részbeni vezetése, illetve azok tartalmának ellenőrzése a munkáltató feladata; az ebből eredő hiányosságokért a felperest hátrány nem érheti.

[4] Önmagában az a körülmény, hogy a felperes részére kifejezetten járőrfeladatot esetlegesen nem rendeltek el, azonban a felperes ténylegesen a járőr beosztásnak megfelelő feladatokat látott el, alkalmas a járőri beosztásnak megfelelő feladatellátás megállapítására; ezen az sem változtat, ha ezen feladatellátás során TIK ügyeleti küldésekre is sor került. Hangsúlyozta, a belügyminiszter irányítása alatt álló rendvédelmi feladatokat ellátó szerveknél a hivatásos szolgálati beosztásokról és a betöltésükhöz szükséges követelményekről szóló 30/2015. (VI.16.) BM rendelet (a továbbiakban: 30/2015. BM rendelet) 2. számú melléklete szerint a járőrparancsnoki, járőri feladatok külön beosztást képeznek, melyek elkülönülnek a körzeti megbízotti beosztástól. Amennyiben helytálló lenne az az álláspont, hogy a munkaköri leírásban rögzített további feladatok ellátása nem minősül más munkakörbe tartozónak, ha annak teljesítésére a rendes szolgálati időben kerül sor, az kiüresítené a Hszt. illetmény megállapítására, továbbá a 30/2015. BM rendelet szolgálati

beosztásokra vonatkozó szabályait. Az adott beosztásokhoz tartozó feladatokat a munkáltató a munkaköri leírásban egyoldalú utasításával rögzítheti, azonban a munkaköri feladatok meghatározása a munkáltató részéről nem lehet önkényes; a munkáltató egyoldalú utasítási jogával adott beosztás keretein belül határozhatja meg azokat a ténylegesen ellátandó feladatokat, melyeket a hivatásos állomány tagja jogosult és köteles végezni.

[5] Nem osztotta az alperes azon álláspontját, mely szerint a működési körzeten kívüli, de a csoportkörzeten belüli feladatellátás nem minősül többletfeladatnak. Önmagában az a körülmény, hogy a munkáltató a körzeti megbízotti működési körzetekből csoportkörzetet hoz létre – ami a perbeli esetben lefedi a rendőrkapitányság illetékességi területének mintegy felét –, nem eredményezheti azt, hogy a működési körzet a munkaköri feladatok ellátása szempontjából feloldódna, és minden csoportkörzeten kívüli feladatellátás beosztáshoz tartozó feladatellátásnak minősülne. A rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 13. §-ból eredő, a körzeti megbízottat terhelő intézkedési kötelezettségből fakadó feladatellátás, valamint a TIK felperes felett fennálló irányítási jogköre sem eredményezheti azt, hogy a körzeti megbízott a nem eseti jellegű, rendszeres, beosztásához nem tartozó feladatok ellátására díjazás nélkül lenne jogosult. Ezen a KMB Szabályzat 2022. augusztus 12. napjával hatályos módosítása sem változtat, mert amennyiben a bíróság a KMB Szabályzatnak olyan értelmezést tulajdonítana, hogy a körzeti megbízotti beosztás magában foglalja a járőri beosztás majdnem valamennyi feladatát, sérülnének a 30/2015 BM rendelet szolgálati beosztásra vonatkozó szabályai, ezzel együtt a Hszt-nek a besorolásra, valamint az illetmény meghatározására kialakított kógens rendelkezései, melyek szintén a szolgálati beosztáshoz kötöttek. Tévesnek ítélte az alperesnek a Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pontja alapján kialakított értelmezését is. E szabály semmiképp nem értelmezhető úgy, hogy az a megbízási díjra való jogosultságot szűkítené akként, hogy kizárólag a foglalkoztató szervezeti egység feladatkörén kívüli, beosztáshoz nem tartozó feladatok ellátása esetén járna többletdíjazás. Az ilyen felfogás a megbízási díjra való jogosultság indokolatlan szűkítését eredményezné. Mindezek alapján megállapította, hogy a felperes a többletfeladatok ellátása okán a teljes peresített időszakra a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja alapján megbízási díjra jogosult. Az összecszerűséget megalapozó mérlegelési tevékenység keretében megállapította, hogy az általa elfogadott és keresetlevélhez csatolt kimutatás szerint a peresített időszakban a felperes rendszeresen, minden hónapban visszatérően, vagyis nem eseti jelleggel látott el a működési körzeten kívül olyan feladatot, amely nem tartozott a körzeti megbízotti beosztásához; mely hátrányosan hatott az alapfeladatainak ellátására, jelentősen csökkentette a felperes rendőri jelenlétét a működési körzetében; emellett azt is értékelte, hogy többletfeladatként több beosztáshoz tartozó feladatot is ellátott, mindezekkel a keresetben megjelölt megbízási díj mértéket arányban állónak találta.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[6] Az elsőfokú ítélettel szemben az alperes terjesztett elő fellebbezést, melyben elsődlegesen annak – egészében történő hatályon kívül helyezése mellett – a megváltoztatását és a felperes keresetének elutasítását; másodlagosan – a jogalap fennállása esetén – a megbízási díj mértékének 50%-ra csökkentését kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú ítélet sérti a Hszt. 13. § (1) és (2) bekezdését, 44. § (1) és (2) bekezdését, a 71. § (1) bekezdés c) pontjában és 102. § (1) bekezdés b) pontjában foglalt rendelkezést, valamint a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX tv. (a továbbiakban: Pp.) 268. § (1) bekezdését, 279. § (1) bekezdését, a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban:

Kp.) 78. § (2) bekezdését és 79. § (2) bekezdés a) pontját. Továbbá az ítélet a rendőrség hatáskörének elvonásával sérti az alaptörvény 46. cikk (1) bekezdését, az Rtv. 13. § (1) bekezdéséből eredő, az Rtv. V. fejezetében foglalt rendőri intézkedési kötelezettség körében a 33. § (1)-(2) bekezdéseit, a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX.22.) BM rendelet (a továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) 67. § (1)-(2) bekezdéseit, valamint a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Jat.) 10. § (1) bekezdés b) pontját, 24. § (2) bekezdését. Jogkérdésben az ítélet eltér a Kúria Kf.VII.45.156/2021/4. számú ítélete [31] és [36] bekezdésétől, a Kf.VII.45.184/2021/4. számú ítélet [31] és [36] bekezdésétől, valamint az Mfv.II.10.625/2012/4. számú döntés 5. oldal utolsó bekezdésétől. A felperes részére fizetendő megbízási díj mértéke sérti a belügyminiszter irányítása alá tartozó rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományát érintő személyügyi igazgatás rendjéről szóló 31/2015. (VI.16.) BM rendelet (a továbbiakban: 31/2015. BM rendelet) 35. § (6) bekezdését és a Hszt. 71. § (5) bekezdését. Kifejtette, hogy a TIK küldéseket – az Rtv. 13. § (1) bekezdéséből kiindulva – a KMB Szabályzat 21/d. alpontja is a felperes beosztásához tartozó feladatként nevesíti, így a különösen indokolt, késedelmet nem tűrő rendőri intézkedéseket, amelyet eseti jelleggel működési/csoportkörzeten kívül is végre kell hajtani; ahová mindig a helyszínhez legközelebbi szabad egységet kell küldeni. A felperes a TIK küldéseknél, mint körzeti megbízott közterületi szolgálatot látott el, és nem volt intézkedésben, azaz szabad volt. Továbbá tény, hogy a működési, illetve csoportkörzeten belül tartózkodó felperes volt a legközelebb a késedelmet nem tűrő rendőri intézkedés helyszínéhez. Álláspontja szerint e körben jelentős többletmunkát abban az esetben lehet megállapítani, amennyiben a csoportkörzeten kívüli TIK küldések időtartama a felperes szolgálati idejének a felét meghaladja. Az elsőfokú bíróság arra sem volt figyelemmel, hogy csoportkörzet kialakításával összesen 7 körzeti megbízott látja el a rendőri jelenlétet, és arra sem, hogy a rendőri munkában nem a terület nagysága, hanem a lakosság lélekszáma indikálja a rendőri intézkedéseket, amelyből a feladatvégzés nagyságára és gyakoriságára okszerűen lehet következtetni. Megállapítható, hogy jelen perben 7 fővel szakszerűen és jogszerűen KMB csoportkörzet került kialakításra, amely a KMB Szabályzat preambulumaának megfelelően, annak 16. pontja szerint az összehangolt preventív rendőri munkavégzés hatékonyabbá válását szolgálta. Utalt arra is, hogy az F/3. számú felperesi kimutatásban szereplő „járőr szolgálat és KMB szolgálat vegyesen” szolgálati forma nem létezik, ezért rendőrszakmailag és jogilag is kizárt a vegyes szolgálati forma; egyidőben nem lehet két szakmai szabályzat szerint törvényesen eljárni, ez sértené a szolgálati szabályzat 67. § (1) és (2) bekezdéseit, figyelemmel arra is, hogy a különböző szolgálati formákra különböző szakmai szabályzatok vonatkoznak. Kiemelte, hogy a jelentős többletmunka megállapítását, így a felperesi igény érvényesíthetőségét a Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pontja is kizárja. Az átkísérések, előállított őrzések, kísérőőri beosztás feladatai az Rtv. 13. § (1) bekezdése alapján nem csupán a járőrt, hanem a felperest is terheli. A rendezvénybiztosítás a KMB Szabályzat 51. pontja alapján a felperes saját rendszeresített beosztásához tartozó feladatellátást jelent. Rámutatott azon tényre is, hogy jelen perben az ügy megítélése szempontjából releváns anyagi jogi kifogásokat a KMB Szabályzat 2022. augusztus 12. napjától hatályos módosítása nem érintette. Érvelése szerint a felperesi állítások elfogadása esetén a felperes, mint rendőr kivonná magát a rendőrség működési rendjére vonatkozó általános hatályú rendelkezések, utasítások alapján a közterületi állományt érintő feladatok ellátása alól.

[7] A másodlagos kereseti kérelmével összefüggésben arra mutatott rá, hogy a megállapított megbízási díj eltúlzott mértékű, az nem áll arányban a felperes által végzett feladatok mennyiségével. Az arányosság körében hivatkozott a Kúria Mfv.II.10.507/2015/4. számú, Mfv.II.10.625/2012/4. számú és a Kf.III.39.019/2021/5. számú ítéletében foglaltakra.

Azt is kiemelte, hogy többlettudásra nem volt szükség, ellenkező esetben – a vonatkozó jogszabályok ismerete nélkül – a felperes a saját munkakörének ellátására sem lenne alkalmas.

[8] A felperes fellebbezési ellenkérelmében – annak indokaival egyetértve – az elsőfokú ítélet helybenhagyását és az alperes másodfokú perköltségében marasztalását kérte, melynek összegét 40.500 forintban jelölt meg. Rámutatott: az alperes fellebbezése az elsőfokú bíróság ítéletét elsődlegesen arra hivatkozással támadta, hogy az - állítása szerint - valótlan tényadatokat tartalmazó felperesi kimutatáson alapul, azonban a fellebbezés részletes indokolásának kifejtése alapján megállapítható, hogy az alperes nem ténybeli, hanem eltérő jogi alapon vitatja a megbízási díj megalapozottságát. Nem fejtette ki továbbá, hogy pontosan milyen valótlan tényadatok sorát tartalmazza az ítélet. Az Rtv. 13. § (1) bekezdése szerinti általános rendőri intézkedési kötelezettségből nem lehet megalapozott következtetést levonni arról, hogy az adott feladat a beosztáshoz tartozó-e, vagy megbízási díjra jogosít. A Kúria pedig már eldöntötte azon jogkérdést is, hogy a különleges jogrend időszakára is jogosult a körzeti megbízott a megbízási díjra, mert nem eseti jelleggel, hanem rendszeresen vonta el őt a munkáltatója a működési körzetéből. Az összecszerúségnél az elsőfokú bíróság helytállóan vonta értékelési körébe, hogy a járőr és egyéb feladatok ellátása ténylegesen komoly többlet terhet jelentett, melyek időben is jelentős terjedelműek voltak, s a felperes több különböző típusú feladatot látott el.

A másodfokú bíróság döntése és annak jogi indokai

[9] A fellebbezés megalapozatlan.

[10] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet a Kp. 108. § (1) bekezdésében foglaltak alapján a fellebbezési kérelem és az ellenkérelem keretei között bírálta felül. A másodfokú eljárás terjedelme vizsgálatakor az ítéltábla figyelembe vette, hogy az alperes az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást részben vitatta ugyan, ennek körében azt, hogy a felperes rendszeresen ellátott járőri feladatokat, járőrszolgálatot, ugyanígy azt is, hogy a körzeti megbízott számára tilalmazott feladatokat látott el; ugyanakkor fellebbezésében nem jelölte meg, hogy ezzel szemben mit tart helyes ténynek, azaz általa helyesnek vélt tényállítást nem tett és azt sem jelölte meg, hogy milyen bizonyíték támasztja alá az állítását. Az alperes valójában az eljárásjogi hiba állításán keresztül – jogi álláspontját részletesen kifejtve – az ítélet anyagi jogi indokait vitatta. Többször utalt a perben tett és a védirati hivatkozásaira is: ugyanakkor a másodfokú bíróság nem vehette figyelembe az elsőfokú peres eljárásban tett alperesi előadást sem, mivel a fellebbezési eljárás rendeltetése és célja nem az elsőfokú bírósági eljárás újbóli lefolytatása, megismétlése. A Kp. 100. § (2) bekezdésénél fogva a félnek a fellebbezési kérelmében azt kell alátámasztania, hogy az elsőfokú ítélet miért jogszabálysértő vagy mennyiben tér el a Kúria közzétett határozatától. Nem vezethet eredményre az, ha ehelyett az elsőfokú bíróság előtt előadott jogi álláspontjára és annak fenntartására hivatkozik. A felperes emellett a megbízási díj mértéke körében az elsőfokú bíróság által elvégzett mérlegelést vitatta. Mindez azt jelenti, hogy az ítéltábla az alperes fellebbezését kizárólag az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás és bizonyíték

értékelés mellett vizsgálhatta. Ekként a jogorvoslati eljárás szabta keretek között a másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a releváns jogszabályi rendelkezéseket felhívta, azokat megfelelően alkalmazta, ítéletének indokolásában döntése indokait részletesen kifejtette, amellyel a másodfokú bíróság is egyetértett. A fellebbezésben előadottakra tekintettel az alábbiakat emeli ki.

[11] Az alperes az elsőfokú ítéletet elsődlegesen arra hivatkozással támadta, hogy az állítása szerint valótlan és helytelen tényadatokat tartalmazó felperesi kimutatáson alapul, ugyanakkor a fellebbezés indokolásából megállapítható, hogy valójában nem ténybeli, hanem eltérő jogi alapon vitatja a megbízási díj megalapozottságát, következésképp nem tényadataiban, hanem jogi minősítésében támadja az elsőfokú bíróság ítéletét.

[12] A felek közötti jogvita alapvető kérdését a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjában foglalt és a perbeli időszakban hatályos feltételek teljesülése jelentette, tekintettel arra, hogy az alperes álláspontja szerint a felperes által ellátott többletfeladatok a beosztásának részét képezték, így azok többletfeladat jellege nem támasztható alá. Az ezzel kapcsolatos megállapítások az elsőfokú ítélet anyagi jogi álláspontjának felülbírálatához tartoznak, és a felek eltérő jogértelmezéséből fakadnak.

[13] A másodfokú bíróság mindenekelőtt leszögezi, hogy a kialakult bírói gyakorlat az alperes által kifogásolt, fellebbezéssel érintett kérdésekben már állást foglalt, így arról is, hogy az állománytáblában rendszeresített beosztásokhoz tartozó feladatokat a munkáltató a munkaköri leírásban egyoldalú utasításával rögzítheti, a munkaköri feladatok meghatározása azonban nem lehet önkényes. A munkáltató egyoldalú utasítási jogával kizárólag az állománytáblában rendszeresített beosztás keretein belül határozhatja meg azokat a ténylegesen ellátandó feladatokat, amelyeket a hivatásos állomány tagja jogosult és köteles ellátni. Az alperesnél a felperes körzeti megbízotti beosztása az állománytáblában rendszeresített, egyúttal a kinevezésében rögzített szolgálati beosztás, ily módon munkakörének kiterjesztő értelmezésére nincs lehetőség. A rendvédelmi szerveknél, így az alperesnél ellátandó beosztások kőgensek, azok szervezeti hierarchiája, besorolása jogilag rendezett; ezen túlmenően a KMB Szabályzat, valamint a Járőrszabályzat rendelkezéseiből is egyértelműen következik, hogy a körzeti megbízotti feladatok és a járőrfeladatok ellátása elválik egymástól. Ezért az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg, hogy a munkáltató egyoldalú utasítása alapján végzett feladatok nem a felperes kinevezése szerinti beosztásához tartozóak voltak.

[14] A KMB Szabályzat 37. pontja alapján a körzeti megbízottnak a szolgálatteljesítési idejének legalább 70%-ban közterületi tevékenységet kell ellátnia, ugyanakkor az alperes értelmezésével ellentétben nem bármely közterületen, hanem saját működési területe közterületén; a közterületi szolgálat egyébként sem feleltethető meg a járőrszolgálatnak. Mindezekon felül a KMB Szabályzat 24. pontja nem teszi a körzeti megbízott feladatává a járőrszolgálat ellátását, csupán annak lehetőségét teremti meg, hogy a körzeti megbízott – alapvetően a működési körzetében – járőr vezetőjeként közterületi szolgálat végrehajtására járőrrel közösen beosztható legyen. Az elsőfokú bíróság arra is helytállóan hivatkozott, hogy

a KMB Csoport létrehozása a KMB Szabályzat 3/d. és 15. pontjában foglalt szabályozásból következően nem jár azzal a következménnyel, hogy a körzeti megbízott eredeti működési körzete megváltozna, az a KMB Csoport működési körzetével kibővülne. A körzeti megbízotti csoport létrehozásának célja, továbbá annak megítélése, hogy mely feladatok ellátása tartozik a felperes körzeti megbízotti beosztásához és melyek haladják meg azt, olyan kérdés, amelynek jogértelmezését a Kúria már elvégezte és álláspontjától a másodfokú bíróság eltérni nem kíván. A Kúria a körzeti megbízott által működési körzetén kívül végzett járőrfeladatokkal összefüggésben több határozatában kimondta: amennyiben a körzeti megbízott hosszabb időszakon át rendszerszintűen a beosztásához nem tartozó feladatkört ellátja, a járőrfeladatokat a körzeti megbízotti működési és csoportműködési körén kívül nem eseti, hanem napi rendszerességgel végzi, az többletszolgáltatnak minősül, és annak ellentételezésére jogosult (Kf.VII.45.176/2021/4., Kf.VII.45.184/2021/4.). Az elsőfokú bíróság ezzel egyezően helytállóan mutatott rá, hogy a KMB Szabályzat egyértelműen meghatározza, hogy a körzeti megbízott járőrfeladatokat milyen szűkítéssel hajthat végre. Ebből az következik, hogy amennyiben ettől eltérően teljesíti a feladatokat, megbízási díjra jogosult. A következőes és töretlen bírói gyakorlat értelmében a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja szerint az sem feltétel, hogy a többletfeladat egy másik önálló beosztás legyen; a munkáltató szervezet alakítási jogkörébe tartozik ugyanis annak eldöntése, hogy egy adott feladatkörre létesít-e külön munkakört, vagy más munkakört betöltő személy részére rendeli el – akár eseti jelleggel – az ahhoz tartozó feladatok ellátását. Az érintett feladatellátások kapcsán önálló munkakör létrehozása nem történt meg, hanem a munkáltató a körzeti megbízott munkakörben dolgozó felperes feladatává tette ezen feladatok ellátását is. Az ilyen jellegű foglalkoztatás a felperes tekintetében fogalmilag a munkakörtől való eltérést jelentette. Lényeges azt is hangsúlyozni, az eldöntendő kérdés nem az volt, hogy jogszerűen utasítható-e a felperes a csapatszolgálati feladatok (például rendezvénybiztosítás) ellátására, avagy a TIK küldések végrehajtására, és az az állomány mely részét érintheti, hanem az, hogy ezekért a többletfeladatokért a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pont szerinti ellentételezésre jogosult-e.

[15] A felperest a peresített időszakban rendszeresen, nem eseti jelleggel osztották be a körzeti megbízotti működési körzetén kívül járőri feladatokra, ezért az alperes megalapozatlanul hivatkozott arra, hogy a fokozott ellenőrzés és a különleges jogrend időszakában a körzeti megbízott működési körzetén kívüli járőri tevékenysége megbízási díjra nem jogosít. Az elsőfokú bíróság ezért helytállóan helyezkedett arra az álláspontra, hogy a veszélyhelyzet miatti személyi átcsoportosítások a felperes eredeti szolgálati beosztása mellett ellátott többlettevékenysége ellentételezése alóli mentesülésre nem adnak alapot. A Kúria e tekintetben kialakított gyakorlatát az ítéltábla irányadónak tekintette (Kf.VII.45.184/2021/4., Kf.VII.45.176/2021/4.). Az alperesnek az Rtv. 13. §-ban foglalt rendelkezésekre történő hivatkozása sem volt alapos, az Rtv. 13. § (1) bekezdése szerinti általános rendőri intézkedési kötelezettségből ugyanis nem lehet megalapozott következtetést levonni arra, hogy az adott feladat a beosztáshoz tartozó-e, avagy megbízási díjra jogosít. A körzeti megbízotti és a járőri beosztások különbözőek (30/2015. BM rendelet 2. számú melléklete), e két beosztás feladatait normális esetben párhuzamosan hajtják végre, azaz körzeti megbízott és járőr is szolgálatban van egyidejűleg azonos illetékességi területen. Ezek összemosására a szolgálati szabályzat rendelkezései sem adnak alapot. Nem lehet figyelmen kívül hagyni a szolgálati szabályzat 67. § (1) bekezdésében írtakat, amely szerint a rendőrök a szolgálati feladataikat külön végrehajtási rendelkezések alapján, különböző szolgálati formákban, a szakmai szabályzatokban (ez a felperes esetén a KMB Szabályzat) meghatározott módon hajtják végre. A szolgálati szabályzat 67. § (2) bekezdésében foglaltak

sem jelentik azt, hogy a járőrszolgálat ellátása a körzeti megbízott feladatai közé illeszkedne. A szolgálati szabályzat ezen rendelkezése a szolgálati előjárónak csupán arra ad lehetőséget, hogy egy adott (azaz eseti jellegű) feladat meghatározott szolgálati formában történő végrehajtását rendelje el, s nem arra, hogy a járőrszolgálat feladatait visszatérően, rendszeresen a körzeti megbízotti beosztás részeként kezelje; ilyen törekvés a jogszabály szövegéből („a feladat”) sem olvasható ki. A hivatásos állomány tagjaira vonatkozó rendelkezések kőgenssek, eltérést nem engednek (EBH2010.2259.), ami egyúttal azt is jelenti, hogy azoknak kiterjesztő értelmezés nem adható.

[16] A Kúria következetes – a jelen perben is irányadó – gyakorlata szerint a munkáltató utasítása alapján a hivatásos állomány tagja ugyan esetenként köteles ellátni a beosztása szerinti tevékenységhez nem tartozó feladatokat, az ilyen jellegű feladatok tartós ellátása ugyanakkor nem maradhat ellentételezés nélkül (Kf.VII.39.523/2021/4., Kf.VII.39.525/2021/3.). A megbízási díj mértéke kapcsán az ítéltábla megállapította – annak szem előtt tartásával, hogy a jogszerűségi kontroll a másodfokú bíróság számára felülmérlegelési lehetőséget nem biztosít -, hogy az elsőfokú bíróság az elvégzett mérlegelési tevékenysége során az anyagi jogszabály (Hszt. 71. § (5) bekezdés) által meghatározott tartományban maradt, amikor a megbízási díj mértékét az illetményalap 100%-ban határozta meg; ezen felül az általa figyelembe vett és ítéletének [39] bekezdésében ismertetett mérlegelési szempontok beilleszthetők voltak a 31/2015. BM rendelet 35. § (6) bekezdése szerinti kritériumok közé. A jogi indokolásban leírtak alapján megállapítható, hogy az elsőfokú bíróság az arányosság vizsgálatánál figyelembe vette, hogy a felperes rendszeresen és visszatérően végezte a beosztásába nem tartozó szolgálati feladatokat, ugyanígy azt is, hogy több különböző típusú feladatot látott el; ezenfelül figyelembe vette, hogy megbízási díj nem csupán akkor jár, ha a felperes a saját beosztásánál magasabb beosztásba tartozó feladatokat lát el. Ténylegesen többletteleher mutatkozott a tekintetben is, hogy a körzeti megbízotti feladatai a járőrszolgálatok ellátása miatt háttérbe szorultak, azonban tekintettel arra, hogy az eredeti beosztásához tartozó feladatai alól nem mentesítették, azoknak is eleget kellett tennie. Ily módon a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság okfejtését e körben is osztotta. Mindezek okán a másodfokú bíróság az összecszerűség körében nem juthatott más jogi álláspontra, mint arra, hogy az elsőfokú bíróság a rendvédelmi illetményalap (38.650 forint/hó) 100%-ban történő meghatározásával a megbízási díj mértékére vonatkozó jogszabályi rendelkezéseket nem sértette meg, a mérlegelés törvényben biztosított kereteit nem lépte túl; ily módon nincs jogalap a helytálló ítéleti döntés megváltoztatására.

[17] Mindezekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla a Kp. 109. § (1) bekezdése alkalmazásával az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

[18] A pervesztes alperes a Kp. 35. §-a alapján alkalmazandó Pp. 83. § (1) bekezdése és 102. § (1) bekezdése, valamint a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi és kamarai jogtanácsosi költségéről szóló 17/2024. (XII. 09.) IM rendelet 2. § (3) bekezdés a) pontja, valamint 3. § (1) bekezdés a) pontja alapján köteles a fellebbezéssel érintett pertárgyértékhez igazodó és a jogi képviselő által kifejtett érdemi munkával arányosan számított, a pernyertes felperest megillető másodfokú perköltség megfizetésére.

[19] Az alperes az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. tv. 5. § (1) bekezdés c) pontja alapján személyes illetékmentes, ezért a fellebbezési eljárási illetéket (40.582 forint) a Kp. 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 95. § (1) bekezdés c) pontjára és a Pp. 102. § (6) bekezdésére figyelemmel az állam viseli.

[20] Az ítéltábla a fellebbezést a Kp. 99. § (3) bekezdése folytán alkalmazandó Kp. 77. §-a alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[21] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 99. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezés zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2026. május 19.

dr. Németh Andrea s.k.	dr. Szeles Balázs György s.k.	dr. Kinyó Krisztina s.k.
a tanács elnöke,előadó bíró	bíró	bíró